

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1229/2014
14.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Бате Цветковића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене А.П., због кривичног дела фалсификовање исправе у помагању из члана 355. став 2. у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђене, адв. А.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 991/12 од 18.07.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3681/13 од 12.08.2014. године, у седници већа одржаној дана 14.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене А.П., адв. А.Ђ., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 991/12 од 18.07.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3681/13 од 12.08.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр. 991/12 од 18.07.2013. године окривљена А.П. оглашена је кривом због кривичног дела фалсификовање исправе у помагању из члана 355. став 2. у вези члана 35. Кривичног законика за које јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљена у року од једне године не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљена је обавезана на плаћање паушала у износу од 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3681/13 од 12.08.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 991/12 од 18.07.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3681/13 од

12.08.2014. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене А.П., адв. А.Ђ., због повреде закона из члана 439. став 1. тачке 1. и 2. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, одржао седницу већа, у смислу члана 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку, у којој је размотрио списе предмета са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене А.П., адв. А.Ђ., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 43/13) прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП-а).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивања на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљене А.П., адв. А.Ђ. у захтеву као разлог подношења само формално означава повреду закона из члана 439. став 1. тачке 1. и 2. ЗКП-а, због које је подношење захтева дозвољено, при чему не опредељује у чему се ова повреда састоји, а суштински у образложењу захтева, као разлог његовог подношења наводи, да је чињенично стање у побијаној пресуди погрешно и непотпуно утврђено, да није утврђено постојање умишљаја на страни окривљене па самим тим и постојање њене кривичне одговорности, што не представља разлог због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП-а дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеној и њеном браниоцу а због повреде закона.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд исти на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП-а, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**